

سجاد عطا‌زاده مترجم

جونا بلانک، پژوهشگر مؤسسه رند ایالات‌متحده آمریکا و پژوهشگر غیرمقیم در انستیتو خاورمیانه دانشگاه ملی سنگاپور که در دوران سناتوری جو بایدن، رئیس‌جمهور فعلی ایالات‌متحده، از مشاوران او در حوزه جنوب و جنوب شرق آسیا و خاورمیانه بوده، در مقاله «چگونه بایدن می‌تواند صلح خاورمیانه –و میراث خود- را نجات دهد؛ دستور کار دولت بایدن در روزهای پایانی خود برای نجات جان فلسطینی‌ها و تقویت امنیت بلندمدت اسرائیل» که دروبسایت فارن افرز منتشر شده، به ارائه پیشنهادهایی به دولت آمریکا برای حل مناقشه رژیم صهیونیستی با فلسطین پرداخته و معتقد است دولت‌بایدن در روزهای آخر خودمی‌تواند با به رسمیت شناختن کشور فلسطین، حمایت از قطعنامه سازمان ملل در زمینه راه‌حل دودولتی و محدودیت در ارسال تسلیحات آمریکایی به رژیم صهیونیستی، گام‌هایی در زمینه حل منازعه رژیم اسرائیل با فلسطین‌ها بردارد. به نظر می‌رسد مقاله با نگاهی بیش‌ازحد خوش‌بینانه –اگر نگویم ساده‌لوحانه- و با چشم بستن بر حمایت تام و تمام دولت بایدن بر جنایات صهیونیست‌ها علیه مردم غزه و لبنان نوشته‌شده، اما خوانش آن نشاگر اذعان خود آمریکایی‌ها به جنایات اسرائیل، بی‌عملی دولت‌بایدن در توقف جنایات دولت‌تانیاهو و همچنین اعتراض تعدادی از کارگزاران دیوانسالاری ایالات‌متحده آمریکا به حمایت‌بی‌چون‌وچرای این کشور از رژیم تل آویو است.

هنگامی که جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات‌متحده در مساه‌ژانویه مقام ریاست‌جمهوری را ترک کند، چشم‌انداز رسیدن به راه‌حل دوکشوری در زمینه مناقشه اسرائیل و فلسطین احتمالاً همچنان ضعیف خواهد بود. بنیامین تانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل مخالف این مفهوم است. جانشین بایدن، دونالد ترامپ نیز اولین دوره ریاست‌جمهوری خود را به‌طور فعال در مسیر ترویج توسعه‌طلبانه‌ترین رویاهای تانیاهو گذراند. بایدن تاکنون در رسیدن به بالاترین اهداف خود برای خاورمیانه شکست خورده است اما در آخرین روزهای فعالیت خود می‌تواند به‌تنهایی معاهده اسرائیل و فلسطین را از نو تنظیم کند، پتانسیل راه‌حل دوکشوری را حفظ نماید و بخش اعظمی از میراث لکه‌دار شده خود را نجات دهد. موقعیت بایدن به‌عنوان سیاستمداری که در آستانه ترک جایگاه خود قرار دارد به‌طور متناقضی به او قدرت انجام کارهایی را می‌دهد که فقط برای رهبری که قدم بعدی‌اش بازنشستگی است امکان‌پذیر است. از زمان ایجاد [به‌اصطلاح] کشور اسرائیل در سال ۱۹۴۸، تنها لحظاتی که درگیری اسرائیل و فلسطین به‌طور بالقوه قابل حل به نظر رسیده، زمان‌هایی بوده که ایالات‌متحده مسئولیت‌رابرداری را برعهده‌گرفته است. همیشه نیز سیاست داخلی آمریکا میزان فشاری را که تمامی روسای‌جمهور این کشور قادر به اعمال آن بودند، محدود کرده است؛ اما بایدن اکنون فرصتی دارد که هیچ‌یک از اسلاف او از آن برخوردار نبوده‌اند: او از تمام محدودیت‌های سیاسی داخلی در لحظه‌ای که آشکارا به فشار ایالات‌متحده نیاز است رها شده است. البته همه پیشینیان او دوره خروج از قدرت را تجربه کرده‌اند اما هیچ‌کدام از دوره‌های پایانی مسئولیت آن‌ها با چنین لحظه تعیین‌کننده‌ای در درگیری اسرائیل و فلسطین مصادف نشده بود.

وضعیت موجود برای هیچ‌کس مناسب نیست. فلسطینی‌ها آشکارترین قربانیان این شریایند. در سال گذشته، نیروهای اسرائیلی بیش از ۴۰۰۰ نفر را در غزه و همچنین حدود ۷۰۰ نفر را در کرانه باختری (جایی که در کنترل حماس نیست) کشته‌اند. اسرائیل هم در دامی گرفتار شده که خود ساخته است: نمی‌تواند هویت خود را هم به‌عنوان یک دموکراسی و هم به‌عنوان یک کشور یهودی –بر اساس نص قانون اساسی– حفظ کند و درعین‌حال همچنان بر اشغالی ادامه دهد که از طریق آن بر پنج میلیون فلسطینی که شهروند این کشور به‌شمار نمی‌روند، حکومت کند. ایالات‌متحده هم با ارائه پوشش دیپلماتیک برای اشغالی که بیشتر جهان آن را غیرقانونی می‌داند – و با ارائه تسلیحاتی که این اشغال از سوی اسرائیل بر آن تکیه دارد – اعتبار خود را مخدوش کرده و توانایی خود را برای حمایت از قوانین بین‌المللی و انتقاد از بازیگران نامطلوبی مانند چین، ایران و روسیه محدود کرده است. باید کاری کرد.

صمیمیت شخصی بایدن با مردم اسرائیل عمیق‌است اما منحصر به آن‌ها نیست. من این را زمانی که ۹ سال در کمیته روابط خارجی سنا برای او کار کردم، از نزدیک دیدم. من هیچ تجربه‌ای در دولت نداشتم و به‌عنوان یک انسان‌شناس متخصص در زمینه اسلام آموزش دیده بودم. بایدن هم من را استخدام کرد تا به او کمک کنم تا جوامعی را در خاورمیانه و آسیا که او تجربه چندانی در زمینه آن‌ها نداشت، ترک کند. همدلی ابرقدرت وجود بایدن است و من خود شاهد بودم‌که او اغلب این ویژگی را برای افرادی که خارج از دایره آشنایی او هستند ابراز می‌کند. اینکه زمان آن رسیده که او همدلی واقعی خود را با مردم فلسطین نشان دهد؛ مردمی که در طول حمله اسرائیل که سیاست‌های خود بایدن باعث آن شده است، رنج‌های زیادی را متحمل شده‌اند.

سه‌گام مهم وجود دارد که بایدن در هفته‌های پایانی خود، صرفاً از طریق دستور اجرایی رئیس‌جمهوری می‌تواند آن‌ها را اجرایی کند؛ سه گامی که می‌توانند رنج فلسطینیان را کاهش دهند و امکان راه‌حل دوکشوری را حفظ کند و بهترین راه برای تقویت امنیت اسرائیل در درازمدت نیز به‌شمار می‌روند. بایدن باید دولت فلسطین را به رسمیت بشناسد، از تصویب قطعنامه‌ای در باره راه‌حل دودولتی در شورای امنیت سازمان ملل حمایت کند و قوانین موجود ایالات‌متحده درباره انتقال تسلیحات را اجرا کند. این سه عمل نسبتاً ساده بوده و بازگرداندن آن‌ها نیز دشوار است. این اقدامات در کنار هم می‌توانند

مشاور سابق بایدن برای تأمین امنیت اسرائیل نسخه خوش‌خیالانه پیچید

سراب خاورمیانه‌ای آمریکا؟

برای مهار اسرائیل انجام نخواهد داد.

ترامپ می‌تواند تلاش کند تا اعمال قوانین مربوطه را درباره انتقال تسلیحات به اسرائیل لغو کند. قانون کریدور کمک‌های بشردوستانه شامل یک معافیت ریاست‌جمهوری است؛ بنابراین او می‌تواند هر تصمیمی برای استناد به این قانون را بدون روبرو‌شدن با عواقبی فراتر از تمسخر بین‌المللی لغو کند اما قانون لیبی که خطاب آن به‌وزارت امور خارجه است، دارای چنین خللی نیست. هنگامی که این وزارتخانه رسماً تأیید کند که «اطلاعات معتبری» درباره نقض فاحش حقوق بشر وجود دارد، دولت آمریکا از نظر قانونی نمی‌تواند ارسال سلاح را تداوم ببخشد. ترامپ از نظر قانونی نمی‌تواند به وزیر امور خارجه خود دستور دهد که پایبندی اسرائیل به قانون لیبی را اعلام کند. تنها راه قانونی خروج از این وضعیت، یک فرایند به‌دقت برنامه‌ریزی‌شده خواهد بود که از طریق آن طرفین ناقض فاحش حقوق بشر، «اصلاح» شوند. بنابراین تنها راه خروج از ممنوعیت‌های ناشسی از قانون لیبی برای کشوری که متهم به نقض فاحش حقوق بشر است، متوقف کردن نقض فاحش حقوق بشر می‌باشد. ترامپ ممکن است تلاش کند تا به رسمیت شناختن کشور فلسطین را لغو کند اما هیچ سابقه‌ای برای چنین اقدامی وجود ندارد. ایالات‌متحده تاکنون به‌طور رسمی نزدیک به ۲۰۰ کشور را به رسمیت شناخته اما حداقل تا آنجا که من می‌دانم، هرگز عدم وجود کشوری را به‌طور رسمی به رسمیت نشناخته است. ترامپ می‌تواند به وکلای خود دستور دهد که هر چیزی را که او تمایل دارد، اعلام کنند اما زمانی که تقریباً همه کشورهای جهان فلسطین را به رسمیت شناخته باشند، این اقدام یک مبارزه منفرد و تنها خواهد بود. لغو قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد هم که راه‌حل دوکشوری را الزامی می‌کند، خارج از توانایی هر رئیس‌جمهور آمریکا خواهد بود.

این برنامه مستعمل بر اقدامات اجرایی مذکور قادر به ایجاد یک روند صلح جدید نخواهد بود اما تأثیر قابل توجهی خواهد داشت، زیرا اولاً چشم‌انداز مربوط به حق تعیین سرنوشت فلسطینیان را زنده نگه خواهد داشت؛ هرچند با نقض مصنوعی. بدون چنین اقدامی، اسرائیل احتمالاً طی چهار سال آینده برخی یا تمام اراضی اشغالی را منضمه خاک خود خواهد کرد. ثانیاً این اقدام ممکن است پویایی سیاسی درون خود اسرائیل را تغییر دهد، زیرا راه‌حل دوکشوری تنها راه پیش‌روی اسرائیل برای حفظ هویت خود است و دولت راست افراطی تانیاهو نیز عمیقاً منقر است. نهایتاً این امر برای ایالات متحده اهرم فشار لازم برای تحت فشار قرار دادن اسرائیل جهت نپل به یک معامله تاریخی را فراهم خواهد کرد؛ ترامپ هیچ همدردی با فلسطینی‌ها نشان نداده اما تمایل عمیقی بسرای ثبت نام خود در تاریخ به‌عنوان یک معامله‌گر ژئوپلیتیک را نشان داده است.

کتر از دو سال پیش، میراث بایدن با میراث یکی از بزرگ‌ترین روسای‌جمهور تاریخ آمریکا، فرانکلین روزولت مقایسه می‌شد اما امروز هیچ‌کس چنین مقایسه‌ای انجام نمی‌دهد و بسیاری از دموکرات‌ها و مترقی‌ها رفتار بایدن درباره مناقشه اسرائیل و فلسطین را محکوم کرده‌اند. یک حرکت دوراندیشانه می‌تواند پایان بهتری برای فصل سیاست خارجی دانستا و به‌عنوان رئیس‌جمهوری که یک ائتلاف جهانی را برای دفاع از آزادی، دموکراسی و حقوق بشر تشکیل داد، رقم بزند؛ ائتلافی نه‌تنها برای اوکراینی‌ها بلکه برای فلسطینی‌ها.

در طول یک سال گذشته، بایدن خود را جسور نشان نداده است، چه برسد به رادیکال. اما در طول دوران حرفه‌ای خود، بایدن دانما گسستی را که او را قابل پیش‌بینی ترید و واشنگتن می‌دانستند شگفت‌زده کرده است. من نمی‌دانم که آیا بایدن ۲۰۲۴ تصمیم خواهد گرفت زندگی عمومی خود را با یک حرکت شجاعانه و قهرمانانه به پایان برساند یا خیر اما بایدنی که من برای او کار می‌کردم، دستور طراحی چنین طرحی را به تیم خود صادر می‌کرد.

به تغییر خط سیر خاورمیانه که به سمت فاجعه پیش می‌رود، کمک کنند. به رسمیت شناختن کشور فلسطین آن قدرها هم که به نظر می‌رسد اقدامی رادیکال به‌شمار نمی‌رود. در حال حاضر، ۱۴۶ کشور از ۱۹۳ عضو سازمان ملل، دولت فلسطین را به رسمیت می‌شناسند؛ از جمله بیش از ۱۲ عضو ناتو. اگر ایالات‌متحده موضع خود را در این زمینه تغییر داده و کشور فلسطین را به رسمیت بشناسد، بقیه نیروهای بین‌المللی نیز ممکن است یک‌شبه این کار را انجام دهند. بایدن باید فلسطین را به رسمیت بشناسد؛ همان‌طور که رئیس‌جمهور، هری ترومن در سال ۱۹۴۸، درست ۱۱ دقیقه پس از ایجاد اسرائیل، این کشور را تنها با حرکت قلم به رسمیت شناخت. دولت ترومن طی بیانیه‌ای تأیید شده اسرائیل را به رسمیت شناخت و اعلام کرد: «دولت ما مطلع شده است که در فلسطین تشکیل یک کشور یهودی اعلام شده و دولت موقت این کشور به رسمیت شناختن آن را درخواست کرده است. ایالات‌متحده این دولت موقت را به‌عنوان مرجع دوفاکتو کشور جدید اسرائیل به رسمیت می‌شناسد.» در آن زمان، ارتش‌های اسرائیل و چهار همسایه آن هنوز بر سر طرح سازمان ملل برای دودولت -یکی یهودی و دیگری فلسطینی- با یکدیگر می‌جنگیدند و ادبیات این به رسمیت شناختن ریاست‌جمهوری ایالات‌متحده را ملزم به حمایت از جزئیات خاص مربوط به یک راه‌حل نهایی نمی‌کرد. بایدن باید یک بیانیه دیگر با همین سادگی تهیه کند یا حتی از فرمول ابتدایی ترومن به‌عنوان الگوی خود استفاده نماید.

بایدن همچنین باید از قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل برای راه‌حل دوکشوری در راستای اجماع بین‌المللی حمایت کند. چهارچوب بین‌المللی کنونی برای حل و فصل مناقشه اسرائیل و فلسطین محدود به قطعنامه‌های ۲۴۲، ۲۴۳، ۳۳۸، ۳۳۹ و ۳۳۸ شورای امنیت است. قطعنامه‌های ۲۴۲ و ۳۳۸ به ترتیب پس از جنگ شش‌روزه ۱۹۶۷ و جنگ ۱۹۷۳ به تصویب رسیدند، خواستار توقف جنگ و بازگرداندن مناطق تصرف شده (احتمالاً به مصر، اردن و سوریه) هستند. در هیچ‌یک از این قطعنامه‌ها چیزی درباره ساکنان فلسطینی این سرزمین‌ها بیان نشده و حتی کلمه «فلسطینی» در آن‌ها ذکر نشده است. قطعنامه ۱۳۹۷ که در سال ۲۰۰۲ به تصویب رسیده هم صرفاً «چشم‌اندازی از وجود منطقه‌ای را تأیید می‌کند که دو کشور اسرائیل و فلسطین در کنار هم بایدن می‌توانند تصویب قطعنامه‌ای را سازمان‌دهی کنند که صرفاً یک دولت مستقل فلسطینی را در سرزمین‌هایی که اسرائیل از سال ۱۹۶۷ اشغال کرده، به رسمیت بشناسد. احتمالاً هیچ وتوی نیز در این زمینه رخ نخواهد داد؛ چین و روسیه در حال حاضر کشور فلسطین را به رسمیت می‌شناسند، هجران فرانسه و بریتانیا نیز طی سال گذشته تمایل خود را برای به رسمیت شناختن فلسطین پیش از حل مسائل از طریق گفت‌وگو اعلام کرده‌اند.

درنهایت، بایدن باید قوانین موجود و فعلی ایالات‌متحده درباره انتقال تسلیحات به اسرائیل را اجرا کند. یکی از بدترین اسرار پنهان در واشگتن اکنون آشکار شده است: قوانین ایالات‌متحده درباره انتقال تسلیحات یک استثنای نامرئی برای اسرائیل دارند. حداقل دو قانون مهم وجود دارند که مدت‌ها است اعمال آن‌ها درباره اسرائیل به تعویق افتاده است. قانون موسوم به لیبی یا به‌طور دقیق‌تر، بخش M 620 قانون کمک‌های خارجی مصوب ۱۹۶۱ و اصلاح شده در ژانویه ۲۰۱۴ بر کمک‌های نظامی ایالات‌متحده که از سوی وزارت امور خارجه اعطا می‌شوند، نظارت می‌کند. (این قانون و قانون دیگری که بر کمک‌های اعطاشده توسط وزارت دفاع نظارت می‌کند، نام خود را از حامی اصلی خود، پاتر یک لیبی، سناتور دموکرات ایالت ورمونت گرفته‌اند که از سال ۱۹۷۵ تا ۲۰۲۳ یکی از مدافعان برجسته حقوق بشر در کنگره به‌شمار می‌رفت.) زبان این قانون بدون ابهام و روشن است: «بر اساس این قانون یا

قانون کنترل صادرات تسلیحات، اگر وزیر امور خارجه اطلاعات معتبری مبنی بر نقض فاحش حقوق بشر از سوی یکی از واحدهای نظامی یک کشور خارجی را کسب کند، هیچ کمک تسلیحاتی به آن واحد از سوی ایالات متحده نباید انجام گیرد.»

این قانون شامل همه کشورهای است که از کمک‌های نظامی ایالات‌متحده استفاده می‌کنند. چارلز بلاها، دیپلماتی که اخیراً بازنشسته‌شده در ژوئن ۲۰۲۴ نوشت: «مقامات وزارت امور خارجه آمریکا اصرار دارند که واحدهای نظامی اسرائیلی تابع استانداردهای بازرسی مشابهی با واحدهای هر کشور دیگری هستند اما این گزاره شاید بر روی کاغذ درست باشد ولی در عرصه عمل اصلاً این‌طور نیست.» سخنان بلاها وزن خاصی داشت زیرا او به مدت هفت‌سال‌ونیم در وزارت امور خارجه مسئول بررسی نقل و انتقالات تسلیحات برای اطمینان از مطابقت آن‌ها با قانون لیبی بود. چند هفته قبل لیبی که اکنون بازنشسته‌شده برای اولین بار افشا کرد که «از زمان تصویب قانون لیبی، علی‌رغم گزارش‌های مکرر و معتبر درباره نقض فاحش حقوق بشر و الگوی عدم تئیه مناسب سربازان و پلیس‌های اسرائیلی که حقوق فلسطینیان را نقض می‌کنند، هیچ‌یک از واحدهای نیروهای امنیتی اسرائیل فاقد صلاحیت برای دریافت کمک‌های آمریکا اعلام نشده‌اند.» به نظر می‌رسد حکم دستگیری اخیر صادرشده از سوی دادگاه کیفری بین‌المللی برای تانیاهو و وزیر دفاع سابق اسرائیل، یوآو گالانت، حاوی «اطلاعات موثقی» مشتمل بر نقض فاحش حقوق بشر باشد؛ دقیقاً مانند تعداد زیادی از اقدامات دیگر انجام شده از سوی مقامات اسرائیلی از اکتبر ۲۰۲۳ که به‌خوبی مستندسازی شده‌اند. وزارت امور خارجه آمریکا نزدیک به ۵۰۰ گزارش درباره استفاده اسرائیل از سلاح‌های تأمین‌شده توسط ایالات‌متحده در حلات به غیرنظامیان در غزه دریافت کرده است. پس از تهاجم اسرائیل به لبنان در ماه گذشته، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل نیز اسرائیل را به ارتکاب «جنایات‌های بی‌رحمانه در لبنان، از جمله انجام اعمال خشونت‌آمیز با هدف گسترش وحشت در میان غیرنظامیان و دست‌زدن به جنگ بدون تمایز [بین نظامیان و غیرنظامیان]» متهم کرد.

دومین قانونی که بایدن باید آن را اجرا کند، قانون کریدور کمک‌های بشردوستانه است. این قانون هرگونه انتقال تسلیحات به هر کشوری را که «حمل یا ارسال کمک‌های بشردوستانه ایالات‌متحده را به هر کشور دیگری ممنع یا محدود می‌کند» منع می‌سازد. امتناع مداوم اسرائیل از ممانعت از ارسال کمک به غزه، دولت بایدن را بر آن داشت تا در بهار امسال ۲۳۰ میلیون دلار برای ساخت یک اسکله شناور پیچیده خرج کند؛ اسکله‌ای که تنها برای سه هفته عملیاتی شد و میزان ارسال کمک از طریق آن در این مدت کمتر از کمک‌های جاده‌ای ارسسال شده در طی ۴ روز بود. در ماه اوت، گزارش نظارتی تهیه‌شده توسط بازرس کل آژانس توسعه بین‌المللی ایالات‌متحده مشخص ساخت نیروهای [موسوم به] دفاعی اسرائیل به‌طور نادرستی الزامات عملیاتی و امنیتی خود را بر ارسال کمک‌های بشردوستانه اولویت داده‌اند.

سه هفته قبل از روز انتخابات، وزرای خارجه و دفاع ایالات‌متحده به‌طور علنی به اسرائیل اطلاع دادند یک ماه فرصت دارد تا به وعده‌هایی که در ماه مارس سال جاری برای رفع موانع موجود بر سر راه تلاش‌های بشردوستانه داده بود، عمل کند؛ آن‌ها به‌ویژه به قانون کریدور کمک‌های بشردوستانه استناد کردند اما این ضرب‌الاجل در ۱۲ نوامبر بدون هیچ پاسخی از سوی آمریکا به پایان رسید. تانیاهو موفق شده بود تا با موفقیت دست بایدن را بخواند. آیا هر یک از این اقدامات اجرایی می‌تواند از دوران ریاست‌جمهوری ترامپ جان سالم به‌در ببرد؟ به‌هرحال، ترامپ در اولین دوره ریاست‌جمهوری خود، امکان جامعه عمل پوشاندن به برنامه‌های تانیاهو را فراهم ساخت و انتخابات‌های انجام‌شده برای کابینه‌آتی او هم نشان می‌دهد دولت‌ترامپ کار چندانی

توبت دوم

آگهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس در نظر دارد انتشارات دانشگاه را از طریق مزایده به واجدین شرایط واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده از تاریخ درج آگهی از ساعت ۹ الی ۱۵ بـه مدت ۷ روز کاری به آدرس جاده قدیم دماوند- جنب پارک فناوری پردیس- دانشگاه آزاد اسلامی پردیس- ساختمان خوارزمی- طبقه اول- دفتر معاونت اداری و مالی واحد مراجعه نمایند. هزینه خرید اسناد شرکت در مزایده مبلغ ۷۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد. ضمناً هزینه‌های انتشار آگهی نیز به عهده برنده مزایده خواهد بود.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

توبت دوم

آگهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس در نظر دارد بوفه دانشگاه را از طریق مزایده به واجدین شرایط واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده از تاریخ درج آگهی از ساعت ۹ الی ۱۵ بـه مدت ۷ روز کاری به آدرس جاده قدیم دماوند- جنب پارک فناوری پردیس- دانشگاه آزاد اسلامی پردیس- ساختمان خوارزمی- طبقه اول- دفتر معاونت اداری و مالی واحد مراجعه نمایند. هزینه خرید اسناد شرکت در مزایده مبلغ ۷۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد. ضمناً هزینه‌های انتشار آگهی نیز به عهده برنده مزایده خواهد بود.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

مدرك فارغ التحصیلی اینجانب گلنوش پورمحمدی فرزند شاهرخ به‌شماره شناسنامه ۸۸۰ و کدملی ۲۵۹۱۸۱۹۹۸ صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی مفقود گردیده است. از یابنده تقاضا می‌گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی: تهران انتهای اتوبان ارتش سوهانک میدان شهید سوهانی مجمع دانشگاهی ولایت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی کدپستی ۱۹۵۵۴۷۸۸۱ ارسال نمایند.

مدرك فارغ التحصیلی اینجانب نیلوفر ابراهیمی رشتنی فرزند مجید به‌شماره شناسنامه ۴۰۹۳ صادره از رشت در مقطع لیسانس رشته میکروبیولوژی صادره از واحد دانشگاهی آزاد لاهیجان با شماره ۱۴۵۹۳۸۳ مفقودگردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان به نشانی دانشگاه آزاد لاهیجان ارسال نمایند.

اصل سند کمیابى فاكتور فروش يا برگ سبز خودرو سواری سیستم پزوپپ ۱۶۰۰ از رنگ‌زینمی-روغنی مدل۱۳۸۳ به‌شماره‌انظمامی ایران ۷۱۲۶۵۷۱۲ به‌شماره‌موتور ۲۳۶۹۸۰۲۳۶۹۸ وبه‌شماره‌شناسی ۸۳۱۳۳۸۷۱ به‌مالکیت جهان‌الله‌بگنکاشی‌شعبه‌ج شماره به‌شماره‌ملی ۳۰۹۹۷۱۹۲۳۰۹ صادره از زنند مفقود شده‌و از درجه اعتبار ساقط است.

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی سیهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹